

Styret i IAM Insurance AS
Rådhusgata 23b
0158 OSLO

VÅR REFERANSE
17/3290

DERES REFERANSE

DATO
19.06.2018

Merknader - endelig rapport

Finanstilsynet viser til stedlig tilsyn i IAM Insurance AS (IAM Insurance) 15. juni 2017, Finanstilsynets foreløpige rapport av 11. oktober 2017, møte med foretaket 17. oktober 2017, styrets svar på foreløpig rapport av 4. desember 2017 og øvrig korrespondanse.

Finanstilsynet har følgende merknader etter det stedlige tilsynet:

EIERFORHOLD, STYRE OG STRATEGI

IAM Insurance fikk konsesjon som forsikringsmeglingsforetak 19. august 2016. Foretaket er et heleid datterselskap av Insurance Holding AS. På tilsynstidspunktet var holdingforetaket direkte eller indirekte eid av fem ansatte og tidligere ansatte. Disse fem var daglig leder John Killengreen, Rolf Granhaug (salgssjef), Rune Aksdal (tidligere leder for kredittanalyse), Gard Aleksander Bjørnstad (ansvarlig megler) og Sandra Nour (megler). Nour har senere sluttet i foretaket. Alle eiere unntatt Nour utgjorde på tilsynstidspunktet styret i IAM Insurance. Daglig leder var styreleder fram til 8. mai 2017, da ansvarlig megler midlertidig overtok som styreleder. Siden september 2017 har foretaket hatt ekstern styreleder.

FORMIDLING AV GARANTIFORSIKRING

En vesentlig del av foretakets virksomhet består i å formidle forsikringer for garantier etter bustadoppføringslova (garantiforsikring). Foretaket har avtaler (binding authority) med forsikringsforetakene Casualty & General Insurance Company (Europe) Limited (CGICE), registrert i Gibraltar og Builders Direct S.A. (Builders Direct), registrert i Luxembourg. Forsikringsforetakene har utkontraktert fullmakten til å inngå forsikringsavtaler, forestå skadeoppgjør og avvise eller godkjenne skadeutbetalinger til IAM Insurance. Avtalene angir rammer for tegnings- og skadeoppgjørfullmaktene. Det følger av avtalene at foretaket, ved tidligere leder for kredittanalyse, har fullmakt til å signere på garantidokumenter og godkjenne kredittrammer. Foretaket opplyser at avtalene ikke forplikter IAM Insurance til kun å formidle garantiforsikringer til CGICE og Builders Direct og at foretaket formidler garantiforsikringer til andre forsikringsforetak når kundens krav og behov ikke dekkes av avtalene. Foretaket opplyser at avtalene gjelder standardprodukter.

Finanstilsynet gjør nedenfor noen vurderinger av virksomheten opp mot

kravene i forsikringsformidlingsloven § 5-2 om god meglerskikk. Det følger av bestemmelsen at forsikringsmeglingsforetak ikke gjennom avtaler med forsikringsforetak eller på annen måte kan innrette seg slik at det kan påvirke uavhengigheten som megler.

På bakgrunn av det opplyste anser Finanstilsynet at forsikringsformidlingsavtalene med CGICE og Builders Direct i utgangspunktet kan inngås av IAM som forsikringsmeglingsforetak fordi IAM Insurance ikke er forpliktet til å formidle garantiforsikringer kun til disse foretakene.

Når det gjelder praktiseringen av avtalene – selve formidlingen av garantiforsikring – er imidlertid Finanstilsynet kritisk til hvordan virksomheten er drevet. Foretaket har definert kontakten med kunder om inngåelse av og tilbud om forsikringsavtaler som salgsvirksomhet. Forholdet er en indikasjon på at kontakten med kundene har hatt for mye preg av salg og for lite preg av en objektiv rådgivning. Kontakten med kundene har i stor grad vært gjort av personer hvis kvalifikasjoner og vandel ikke oppfyller eller er vurdert opp mot lovens krav til en forsikringsmegler, se punkt 3. Finanstilsynet understreker at også ved megling av standardprodukter må forsikringsmeglingsforetaket påse at den foreslåtte forsikringsavtalen ivaretar kundens krav og behov til blant annet vilkår og forsikringsforetakets evne til å oppfylle pliktene under forsikringen. En vurdering av pris alene er utilstrekkelig. Dersom kundens krav og behov er bedre dekket med en avtale med et annet forsikringsforetak enn det foretaket har avtale med, skal kunden få råd og bistand til å inngå avtale med dette. Det skal ikke være opp til kunden alene å finne fram til alternative forsikringsforetak. At avtalen med forsikringsforetakene jevnlig sendes ut på anbud fritar ikke meglingsforetaket fra å gjøre pris- og vilkårsvurderingen løpende. Et forsikringsmeglingsforetak skal ivareta kundens interesser i kontakten med forsikringsforetaket, og må være særlig aktsom i forhold til uavhengigheten når det har avtale om å formidle forsikringer for et forsikringsforetak.

KRAV TIL FAGLIGE KVALIFIKASJONER OG HEDERLIG VANDEL

Rettslig grunnlag

Forsikringsformidlingsloven § 3-2 har kvalifikasjonskrav for forsikringsmeglere. Lovens overordnede utgangspunkt er at forsikringsmeglere til enhver tid skal ha den kunnskap og kompetanse som er nødvendig i forhold til foretakets forsikringsmeglingsvirksomhet. Kravet til relevant kunnskap og kompetanse kan oppfylles gjennom autorisasjonsordninger for meglere eller gjennom utdanning og relevant praksis.

Forsikringsformidlingsloven § 3-3 stiller krav om hederlig vandel for forsikringsmeglere. Etter andre ledd nr. 2 skal tillatelse nektes dersom vedkommende i stilling eller ved utøvelsen av andre verv har utvist en slik atferd at det er grunn til å anta at vedkommende ikke vil kunne ivareta stillingen eller vervet på forsvarlig måte.

Forsikringsformidlingsforetak skal ha skriftlige retningslinjer for vurdering av egnethet.

Faktisk grunnlag

Foretaket har retningslinjer for egnethet. Det fremgår imidlertid ikke hvilke funksjoner eller stillinger som skal vurderes, hvem som har fastsatt retningslinjene og når.

Daglig leder ble egnethetsvurdert etter kravene til daglig leder da foretaket ble registrert. Foretaket hadde under tilsynet tre meglere som var egnethetsvurdert av daglig leder. Det ble opplyst at de tre i det daglige arbeider med den delen av porteføljen som ikke er garantiforsikring.

En av meglerne er definert som ansvarlig megler og oppdragsansvarlig megler for all garantiforsikring. Utover oppdragsansvarlig megler er det ikke foretatt egnethetsvurderinger etter forsikringsformidlingsloven §§ 3-2 og 3-3 av personer som deltar i formidlingen av garantiforsikring.

Beskrivelsen av formidlingen av garantiforsikring nedenfor bygger på foretakets opplysninger, men oppdelingen i faser er gjort av Finanstilsynet for å tydeliggjøre beskrivelsen. Begrepet enhet er ikke brukt om organisatorisk enheter, men personer som har bestemte funksjoner.

Formidling av garantiforsikring kan deles i seks faser. I fase én har salgsenheten kontakt med kunder fram til og med inngåelse av meglerfullmakt og eventuelt samarbeidsavtale og innhenter nødvendig informasjon for å kunne kredittvurdere kunden. I fase to kredittvurderer analyseenheten forsikringstaker, beregner forsikringspremie og utarbeider utkast til tilbudsbrev. Premien beregnes ut fra en avtalefestet tariff og en kredittscore-modell godkjent av forsikringsforetakene. I fase tre presenterer salgsenheten tilbudet til kunden. Dersom salgsenheten får nye opplysninger fra kunden, gjør analyseenheten en ny kredittvurdering og salgsenheten presenterer det nye tilbudet til kunden. I fase fire lager analyseenheten et beslutningsgrunnlag (memo) til kredittkomiteen for kunder som har akseptert tilbudet. Fase fem er beslutning i kredittkomiteen. I fase seks sender salgsenheten ut forsikringsdokumenter til kunden som er godkjent av kredittkomiteen. Forsikringsdokumentene blir produsert i garantisystemet. Det er opplyst at opplysninger som påvirker premie og risiko blir registrert av analyseenheten, og at salgsenheten kan legge inn garantibestillinger og hente ut godkjente garantier.

Salgsenheten består av en salgssjef og en ansatt med regionalt salgsansvar. I tillegg har foretaket to utkontrakteringsavtaler om salg av garantiforsikring.

Analyseenheten har to ansatte. I tillegg har foretaket en utkontrakteringsavtale med tidligere leder for kredittanalyse. Etter avtalen har tidligere leder for kredittanalyse fullmakt til inngå undersøkelsesfullmakt, meglerfullmakt og samarbeidsavtale og gi forsikringstilbud om garantier. Foretaket opplyser at et utkast til egnethetsvurdering av tidligere leder for kredittanalyse ikke ble ferdigstilt fordi foretaket anså at funksjonen dekker kredittvurdering og ikke megling.

De tre foretakene IAM Insurance har utkontrakteringsavtale med er ikke registrert som forsikringsformidlere.

Kredittkomiteen besto på tilsynstidspunktet av daglig leder, tidligere leder for kredittanalyse, salgssjef og oppdragsansvarlig megler. Det ble opplyst at oppdragsansvarlig megler nylig var gjeninntrådt i komiteen, etter kun å ha vært med i startfasen.

Finanstilsynets vurdering

Finanstilsynet mener oppgaver som utføres av salgsenheten og analyseenheten i det vesentlige innebærer forsikringsformidling, og dermed skal utføres av ansatte som er vurdert opp mot lovens krav

til kvalifikasjoner og vandel. Definisjonen av forsikringsformidling er vid og dekker alle faser ved inngåelse av en forsikringsavtale og uavhengig av om samme person utfører prosessen alene eller om flere personer er involvert. Et forsikringsmeglingsforetak kan ikke omgå kravene til kvalifikasjoner og vandel ved å la forskjellige personer utføre forskjellige deler og anse at hver enkelt del er så begrenset at de ikke omfattes av egnethetskravene. Dette har også medført at foretaket har utkontraktert konsesjonspliktig virksomhet til foretak som ikke har konsesjon, både salgs- og analysevirksomhet. Finanstilsynet bemerker for øvrig at i et forsikringsmeglingsforetak som megler garantiforsikring er kredittvurdering en integrert del av forsikringsformidlingen.

Finanstilsynet er ikke enig med foretaket i at lovens krav til egnethet for meglere kan tolkes slik at det kun gjelder for de personer som har direkte påvirkning på det råd som gis, uavhengig av om det er disse som kommuniserer rådet og har foretatt den underliggende analysen. Kunden må kunne stole på at de personer som presenterer løsninger og svarer på kundens spørsmål har forsikringsmeglingskompetanse. Finanstilsynet anser derfor at foretakets ordning med en oppdragsansvarlig megler ikke er tilstrekkelig. For Finanstilsynet framstår oppdragsansvarlig meglers rolle som uklar. Foretaket opplyser at oppdragsansvarlig megler blir involvert når tilbudet avviker i forhold til premie, honorar eller vilkår og er fortløpende involvert i utforming og faktisk etterlevelse. Oppdragsansvarlig meglers involvering er imidlertid lite dokumentert og vedkommende har i lengre tid ikke deltatt i kredittkomiteen.

Etter Finanstilsynets vurdering har IAM Insurance grovt overtrådt forsikringsformidlingsloven §§ 3-2 og 3-3 i formidling av garantiforsikring ved å bruke personer som ikke er vurdert opp mot lovens krav til faglige kvalifikasjoner og vandel, både egne ansatte og i utkontraktert virksomhet. Finanstilsynet er videre sterkt kritisk til at megling av garantiforsikringer er utkontraktert til foretak uten nødvendig tillatelse til å drive forsikringsmegling.

Finanstilsynet omtalte i foreløpig rapport konkrete egnethetsvurderinger, salgssjefens egnethet, partnerskap, stedfortrederordning og delte ansettelse. Finanstilsynet merker seg foretakets redegjørelser om dette.

Finanstilsynet mener at foretakets retningslinjer for egnethetsvurderinger er mangelfulle og ikke dekkende for de vurderinger foretaket plikter å gjøre etter loven. Det vises til at retningslinjene gjengir samtlige av lovens egnethetskrav med unntak av kravet i forsikringsformidlingsloven § 3-3 andre ledd nr. 2 om at vedkommende ikke skal ha utvist en slik atferd at det er grunn til å anta at vedkommende ikke vil kunne ivareta stillingen på forsvarlig måte. Det er opp til forsikringsformidlingsforetaket om det vil gjengi regelverk i interne retningslinjer. Men når et foretak først velger en slik framgangsmåte bør alle vesentlige krav gjengis. Foretaket burde dessuten være særlig aktsom i forhold til det utelatte kravet fordi foretaket og Finanstilsynet tidligere har hatt ulike vurderinger av dette når det gjelder enkeltpersoner. Finanstilsynet tar til etterretning av foretaket vil innrette seg etter Finanstilsynets vurderinger.

UTVELGELSE OG KONTROLL AV FORSIKRINGSFORETAK

Rettslig grunnlag

Det følger av forsikringsformidlingsloven § 5-2 at forsikringsmeglingsforetaket skal utvise tilbørlig aktsomhet ved valg av forsikringsgiver og fraråde oppdragsgiveren å bruke forsikringsgivere hvis evne til å oppfylle pliktene under forsikringer kan trekkes i tvil eller er ukjent.

Faktisk grunnlag

Risikoanalysen (udatert) angir *leverandører* som et risikoforhold. Risikoen er konkretisert til at leverandør ikke er godkjent, får økonomiske problemer eller ikke leverer deknings som avtalt. Sannsynligheten er vurdert til liten, konsekvensen stor og risikoen middels. I kolonnen for kommentarer og beskrivelse av implementerte tiltak er følgende oppført: *internkontroll og løpende vurderinger av markedet*.

Foretaket har retningslinjer for godkjenning av forsikringsagenter og forsikringsforetak. Styret skal godkjenne forsikringsforetak på grunnlag av en rapport fra daglig leder. Godkjente forsikrings- og agentforetak framkommer av et vedlegg til protokollen fra styremøtet 31. oktober 2016. Vedlegget er en liste med kolonner for navn på foretak, land, organisasjonsnummer, konsesjon og vurdering. Det framgår av styrereferatet at styret har vektlagt årsregnskapene for 2015 og informasjon på foretakenes nettsted som grunnlag for godkjenningen.

Foretaket har redegjort for kontrollen med CGICE og Builders Direct før og etter avtaleinngåelse, herunder at foretaket engasjerte forsikringsmeglingsforetaket AFL Insurance Brokers Ltd. (AFL) for å kartlegge markedet og å undersøke og bekrefte at de var økonomisk solide. Avtaler med CGICE og Builders Direct er styrebehandlet særskilt.

Finanstilsynets vurdering

Finanstilsynet anser at risikovurderinger og tiltak for kontroll med forsikringsforetak på et så overordnet nivå som angitt i risikoanalysen, er lite forsvarlig. Tiltakene internkontroll og løpende vurderinger av markedet er ikke konkretisert, og det er ikke angitt hvem som har ansvar for kontrollen og hvordan kontrollen skal dokumenteres og rapporteres.

Den mottatte dokumentasjonen viser at foretaket ikke har etterlevd egne retningslinjer. Listen som er vedlagt styreprotokollen fra styremøtet 31. oktober 2016 er svært mangelfullt utfylt. Foretaket har ikke dokumentert at styret har fått skriftlige saksframlegg som angir administrasjonens faktiske analyser, etter hvilke kriterier retningslinjenes krav om tilfredsstillende økonomi er vurdert og hvilken dokumentasjon som er innhentet om agentenes økonomi og fullmakter. Foretaket har oversendt mer dokumentasjon med svaret på rapporten. Den nye dokumentasjonen endrer ikke inntrykket av at foretakets retningslinjer og rutiner har vært utilstrekkelige og etterlevelsen av eget regelverk mangelfull.

Etter Finanstilsynets vurdering har IAM Insurance ikke utvist tilbørlig aktsomhet ved valg av forsikringsgivere verken ved første gangs godkjenning eller i etterkontrollen. Interne retningslinjer er utilstrekkelige og etterlevelsen mangelfull. Aktsomhet ved valg av forsikringsgiver er blant de viktigste pliktene for et forsikringsformidlingsforetak. Ikke minst gjelder dette for forsikringsformidlingsforetak som introduserer nye foretak i det norske markedet ved å inngå avtaler om å formidle for disse overfor norske kunder. Finanstilsynet anser overtredelsen av forsikringsformidlingsloven § 5-2 som alvorlig.

INFORMASJON TIL KUNDER

Rettslig grunnlag

Garantiforsikring faller inn under forsikringsklassen kausjonsforsikring etter forskrift om finansforetak og finanskonsern § 2-12 nr. 15. Kausjonsforsikring er unntatt fra garantiordningen og ikke omfattet av forsikringsavtaleloven. For andre typer skadeforsikring enn kreditt- og kausjonsforsikringer gjelder opplysningsplikten fastsatt i og i medhold av forsikringsavtaleloven, herunder opplysningsplikten om det gjelder en garantiordning og eventuelt hvilken garanti ordningen gir.

Informasjonspliktreglene fastsatt i og i medhold av forsikringsformidlingsloven gjelder for formidling i alle forsikringsklasser.

Faktisk grunnlag og Finanstilsynets vurdering

Foretaket benytter et standardbrev ved tilbud til nye kunder og fornyelser. Finanstilsynet har ikke fått dokumentert at foretaket har kontrollert at standardbrev med vedlegg benyttes, og legger til grunn at slike kontroller ikke er gjennomført. Finanstilsynet forutsetter at foretaket kontrollerer etterlevelse.

Finanstilsynet kommenterte i foreløpig rapport retningslinjer for intern klagebehandling og om informasjon i garantidokumentene. Finanstilsynet tar styrets redegjørelse om dette til etterretning.

Foretaket gir ikke informasjon om garantiordninger ved formidling av garantiforsikring, og viste til at dette ikke er en plikt etter gjeldende rett. Finanstilsynet vil bemerke at opplysninger om at det ikke er en garantiordning kan være et vesentlig moment når forsikringstaker skal velge foretak. Forsikringstakers risiko øker isolert sett når det ikke er garantiordninger. Ved insolvens trer ikke andre forsikringsforetak inn og sikrer oppfyllelse av forsikringsavtalen. De forsikrede må ta tapet selv. Foretaket opplyser at det tar Finanstilsynets synspunkter om informasjon om garantiordninger til etterretning, og vil søke å endre sine rutiner slik at garantiordninger i større grad inngår som en del av den informasjon kunden mottar. Finanstilsynet forutsetter at foretaket endrer rutinene slik at informasjon om garantiordninger inngår i standardbrev.

HVITVASKING

Rettslig grunnlag

Etter hvitvaskingsloven § 23 skal hvitvaskingsrutiner være fastsatt på øverste nivå i foretaket og en person i ledelsen skal være hvitvaskingsansvarlig. Foretaket skal treffe nødvendige tiltak for at de ansatte skal kunne kjenne igjen mistenkelige transaksjoner som nevnt i loven § 17. Det bør framgå av rutiner eller arbeidsbeskrivelser hva som kan være indikatorer på mistenkelige transaksjoner. Unntakene i forskrift om hvitvasking og terrorfinansiering mv. § 10 gjelder kun kundekontroll slik at for eksempel løpende oppfølging etter loven § 14 ikke er unntatt.

Finanstilsynet har lagt til grunn at hvis risikoanalysen som skal foretas etter § 5, viser en forhøyet risiko for hvitvasking, kan det medføre at unntaket for kundekontroll likevel ikke bør gjelde. Foretaket skal derfor ha utarbeidet en vurdering av risikoen for hvitvasking og terrorfinansiering. Vurderingen bør være skriftlig og gjøres kjent for de ansatte. Risikovurderingen skal være grunnlaget for å kunne vurdere hvilke tiltak som er nødvendige for at risikoen for hvitvasking og

terrorfinansiering er på et akseptabelt nivå. Risikovurderingen skal bidra til foretakets vurdering av om risikoen etter tiltak er forsvarlig.

Faktisk grunnlag

Det framgår av *Kvalitetshåndbok Hvitvaskingsrutiner* at hvitvaskingskontrollen skal gjøres i henhold til hvitvaskingsloven § 13 om forenklet kundekontroll. Alle medarbeidere skal foreta en konkret vurdering ved hvert enkelt oppdag om det er årsaker som tilsier at grunnlaget for forenklet kundekontroll bortfaller. Ved tvil skal medarbeideren rådføre seg med hvitvaskingsansvarlig. Medarbeidere skal vise særlig aktsomhet og årvåkenhet ovenfor hvitvasking av penger, og ved mistanke skal det umiddelbart rapporteres skriftlig til hvitvaskingsansvarlig.

Finanstilsynets vurdering

Finanstilsynet skrev i foreløpig rapport at det ikke er dokumentert at foretaket har gjort en risikovurdering for hvitvasking og terrorfinansiering. Foretaket vedla dokumentet *IAM kundekontroll Hvitvasking* i svaret på rapporten. Dokumentet tilfredsstiller delvis kravet til en risikovurdering.

Foretaket synes imidlertid å ha basert all kundekontrollen på forenklet kontroll og som kun gjelder for kunder med "lav risiko". Normal kundekontroll skal gjøres for kunder med "moderat risiko" og innebærer flere tiltak. Dette medfører at foretaket har basert kundekontrollen på unntakene og ikke hovedregelen. Etter det Finanstilsynet kan se, faller ingen kunder inn under foretakets egen klassifisering som "lav risiko". Da blir en hvitvaskingsrutine om forenklet kontroll lite hensiktsmessig. Bortsett fra motparter inneholder risikovurderingen ingen vurderinger av hva som er høy risiko og hvilke transaksjoner eller produkter som kan vurderes som dette. Finanstilsynet mener vurderingene burde vært bedre begrunnet. Finanstilsynet forventer at foretaket innskjerper praksis.

STYRING OG KONTROLL

Rettslig grunnlag

Etter risikostyringsforskriften § 3 skal styret påse at foretaket har hensiktsmessige systemer for risikostyring og internkontroll, herunder at det er en klar ansvarsdeling mellom styret og daglig ledelse fastsatt i instruks for styret og daglig ledelse. Det følger av § 4 at daglig leder skal sørge for å etablere en forsvarlig risikostyring og internkontroll på basis av en vurdering av foretakets risikoer etter retningslinjer fastsatt av styret, løpende følge opp endringer i foretakets risikoer og påse at foretakets risikoer er forsvarlig ivaretatt i samsvar med styrets retningslinjer.

Risikostyringsforskriften kapittel 3 har regler om risikovurderinger ved vesentlige endringer i virksomheten, om årlig risikovurdering og vurdering av internkontrollen og om dokumentasjon og rapportering til styret av den årlige risikovurderingen.

Forskriftens formål er å bedre foretakenes risikostyring og internkontroll gjennom å utdype styrets og ledelsens ansvar utover det som følger av selskapsrettslige regler og regler i særlovgevingen. I veiledning til forskrift om risikostyring og internkontroll (rundskriv 3/2009) er det presisert at styret i foretak som driver mellommannsvirksomhet, rådgivning eller forvalter klientmidler må påse at foretakets risikostyring og internkontroll omfatter ivaretagelse av kundens interesser, inkludert overholdelse av god skikk-regler og bestemmelser i særlovingen gitt med tanke på klientvern.

Faktisk grunnlag

Dokumentet Internkontroll for Insurance Holding med datterselskaper med vedlegg samler interne rutiner for styring og kontroll. Vedlegget Arbeidsrutiner beskriver garantimeglingen. Bare unntaksvis er det angitt når og av hvem de er fastsatt og om de senere er revidert. Det framgår ikke om dokumentet er styrebehandlet og når.

Finanstilsynets vurdering

Finanstilsynet anser at det forhold at daglig leder også har vært styreleder fram til mai 2017, kan ha bidratt til at styret ikke har vært tilstrekkelig uavhengig av daglig ledelse i sin behandling. Finanstilsynet mener daglig leders årlige rapport fra 2017 om internkontrollen er et eksempel på dette og var lite egnet som grunnlag for en selvstendig vurdering i styret om systemet for risikostyring og internkontroll var hensiktsmessig.

Foretaket anfører at det neppe er grunnlag for å hevde at det ikke har vært tilstrekkelig uavhengighet mellom styret og daglig ledelse ved at styret før mai 2017 besto av tre personer slik at daglig leder var i mindretall selv om han var styreleder. Foretaket anfører at styreledervervet ikke innebærer noen sterkere posisjon enn andre styremedlemmer, kun en administrativ ekstrasforpliktelse til å sørge for innkallelse og avholdelse av styremøter. Finanstilsynet bemerker at poenget ikke var det formelle, men om uavhengigheten reelt sett hadde vært tilstrekkelig. Finanstilsynet tar til etterretning styrets uttalelse om at daglig leders rapport med fordel kunne vært mer detaljert og beskrivende og forutsetter at styret påser at framtidige rapporter er utformet slik at den bidrar til at styret kan gjøre en selvstendig vurdering ved at daglig leder i rapporten begrunner konklusjonen og angir om internkontrollen har vært gjennomført som forutsatt i styrets prinsipper og hvor det har vært vesentlige avvik.

Etter Finanstilsynets vurdering har kontrollen med utkontraktert virksomhet vært lite systematisk. Foretaket har ikke skriftlige rutiner om hvordan kontrollen skal gjennomføres. Finanstilsynet er ikke enig i foretakets anførsler om at slike rutiner var unødvendig fordi arbeidsprosessen er lagt opp slik at analyseenheten kontrollerer alle avtaler fra salgsenheten før og etter eventuell kundeaksept, og at dermed også utkontraktert salgsvirksomhet ble løpende kontrollert. Finanstilsynet viser for øvrig til punkt 3 hvor det framgår at foretaket har utkontraktert konsesjonspliktig forsikringsmegling til foretak uten konsesjon.

Når et forsikringsmeglingsforetak inngår avtale om forsikringsformidling med et forsikringsforetak øker risikoen for å foretaket kan opptre på en måte som er egnet til å skape tvil om dets stilling som uavhengig mellomledd. Finanstilsynet forventer at systemet for styring og kontroll i slike foretak adresserer og analyserer denne økte risikoen i risikoanalyser, retningslinjer, kontroll og rapportering. Etter Finanstilsynets vurdering har foretakets system for risikostyring og internkontroll ikke vært hensiktsmessig og forsvarlig, jf. rapportens punkter om garantimegling, egnethetsvurderinger og kontroll med forsikringsforetak og hvitvasking.

Etter Finanstilsynets vurdering har styret forsømt sin plikt etter risikostyringsforskriften § 3 om å påse at foretaket har hensiktsmessige systemer for risikostyring og internkontroll. Daglig leder har forsømt sin plikt etter risikostyringsforskriften § 4 om å sørge for å etablere en forsvarlig risikostyring og internkontroll. Finanstilsynet anser overtredelsene som alvorlige.

AVSLUTTENDE MERKNADER

Finanstilsynet varslet i foreløpig rapport mulig tilbakekall av tillatelsen som forsikringsmeglingsforetak i medhold av forsikringsformidlingsloven § 9-4. Varselet var særlig basert på en vurdering av at formidlingen av garantiforsikringer var agentvirksomhet, manglende egnethetsvurderinger av personer som utførte forsikringsformidlingen og lite hensiktsmessige og forsvarlige systemer for styring og kontroll.

Etter en fornyet vurdering anser Finanstilsynet at forsikringsformidlingsavtalene med CGICE og Builders Direct i utgangspunktet kan inngås av IAM som forsikringsmeglingsforetak fordi IAM Insurance ikke er forpliktet til å formidle garantiforsikringer kun til disse foretakene. Det er imidlertid holdepunkter for å anta at virksomheten er drevet i strid med god meglerskikk.

Finanstilsynet er sterkt kritisk til at formidlingen av garantiforsikring normalt har vært utført av personer som ikke er egnethetsvurdert opp mot lovens krav til kvalifikasjoner og vandel og at foretaket har utkontraktert forsikringsformidling til foretak som ikke har tillatelse til å drive slik virksomhet. Etter Finanstilsynets vurdering har styret og daglig leder alvorlig forsømt sine plikter etter risikostyringsforskriften. Finanstilsynet anser at systemet for risikostyring og internkontroll ikke har vært hensiktsmessig og forsvarlig fordi det ikke har medvirket til å avdekke og forhindre alvorlige regelverksbrudd.

Finanstilsynet vil etter en samlet vurdering ikke fatte vedtak om tilbakekall av foretakets tillatelse. Finanstilsynet bemerker imidlertid at kravene om at forsikringsformidlingen skal utføres av personer som tilfredsstillende kravene til egnethet er et av vilkårene for tillatelsen som må være oppfylt til enhver tid, jf. forsikringsformidlingsloven § 2-2 nr. 4. Finanstilsynet forutsetter derfor at foretaket umiddelbart innretter seg etter Finanstilsynets vurderinger i dette brevet.

For Finanstilsynet

Hege Bunkholt Elstrand
seksjonsleder

Ellen Jakobsen
tilsynsrådgiver

Dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ikke håndskrevne signaturer.